

РЕШЕНИЕ

№ 6029

гр. София, 16.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 15.09.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Полина Величкова

Цветелина Георгиева

при участието на секретаря Кристина Българиева и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **7913** по описа за **2023** година докладвано от съдия Полина Величкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на К. Г. Д., депозирана чрез адв. И. Н., срещу Решение № 3367/ 13. 07. 2023 г., постановено по НАХД № 6304/ 2023 г. по описа на Софийския районен съд, НО, 95-ти състав. С посочения съдебен акт е изменен Електронен фиш, Серия К № 5353587, издаден от СДВР, с който на основание чл. 189, ал. 4 във вр. с чл. 182, ал. 1, т. 4 от ЗДвП е наложено на К. Г. Д. административно наказание “глоба” в размер на 400 /четиристотин/ лева за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

В жалбата се излагат съображения за неправилност на съдебния акт, като допуснат при съществени нарушения на процесуалните правила и в нарушение на материалния закон.

В съдебното заседание жалбоподателката се представлява от адв. Н., която поддържа жалбата и моли за отмяна на оспорваното съдебно решение.

Ответникът - СДВР, отдел „Пътна полиция“, не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Представителят на СГП намира жалбата за неоснователна.

Административен съд – София град, III-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и изложените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна.

Касационната жалба е допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

За да се произнесе по същество, съдът съобрази следното:

В производството пред районния съд е установено от фактическа страна следното:

На 29. 09. 2021 г. в 17. 02 часа в [населено място], по “Околовръстен път” № 257, с посока на движение от[жк]към [улица], с техническо средство - мобилна система за видеоконтрол С. М2 с № MD 1192 била засечена скорост на движение на МПС – „М. ГЛБ 4 М.“ с рег. [рег.номер на МПС] от 82 км/ч /след приспадане на толеранс от 3 км/ч/, при разрешена такава от 50 км/ч., като било установено превишаване на скоростта с 32 км. /ч. От наличните данни в СДВР било отразено, че моторното превозно средство е собственост на К. Г. Д.. Нарушението било заснето със система за видеоконтрол С. с № MD 1192, представляващо одобрен тип стационарна камера, която към момента на нарушението била преминала преглед за техническа изправност.

Районният съд е приел, че при издаването на електронния фиш не са допуснати съществени нарушения. Направен е извод, че санкционираното лице е осъществило състава на визираното административно нарушение и законосъобразно на същото е наложено наказание.

Поради това е потвърден Електронен фиш, Серия К № 5353587, издаден от СДВР, с който на основание чл. 189, ал. 4 във вр. с чл. 182, ал. 1, т. 4 от ЗДвП на К. Г. Д. е наложено административно наказание “глоба” в размер на 400 /четиристотин/ лева за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

Настоящата касационна инстанция намира, че обжалваното решение следва да бъде отменено, поради следните аргументи.

Съгласно чл. 188, ал. 1 от ЗДвП собственикът или този, на когото е предоставено моторно превозно средство, отговаря за извършеното с него нарушение. Собственикът се наказва с наказанието, предвидено за извършеното нарушение, ако не посочи на кого е предоставил моторното превозно средство. Съгласно чл. 189, ал. 5, изр. 2 от ЗДвП в 14-дневен срок от получаването на електронния фиш собственикът заплаща глобата или предоставя в съответната териториална структура на Министерството на вътрешните работи писмена декларация с данни за лицето, извършило нарушението, и копие на свидетелството му за управление на моторно превозно средство. На лицето, посочено в декларацията, се издава и изпраща електронен фиш по ал. 4 за извършеното нарушение. Първоначално издаденият електронен фиш се анулира. От доказателствата по делото се установява, че Електронен фиш, Серия К № 5353587 е издаден на К. Г. Д. в качеството ѝ на собственик на лек автомобил „М. ГЛБ 4 М.“ с рег. [рег.номер на МПС] . Същата не е представила декларация по реда на чл. 198, ал. 5 от ЗДвП – в 14-дневен срок от получаването му в съответната териториална структура на Министерството на вътрешните работи писмена декларация с данни за лицето, извършило нарушението, и копие на свидетелството му за управление на моторно превозно средство.

В тази връзка правилно съдът е приел, че причините, поради които такава декларация

не е представена, са ирелевантни към ангажирането на административнонаказателна й отговорност. На следващо място, декларацията съдържа конкретни реквизити и се представя с копие на свидетелството за управление на МПС на лицето, управлявало автомобила. Поради това не било могло да се приеме, че с подаването на жалбата срещу електронния фиш, в която е посочено друго лице за водач на МПС в процесния период, изпълнява ролята на декларация по чл. 189, ал. 5 от ЗДвП.

Съдът обаче е постановил своя акт при неизяснена фактическа обстановка. От събраните по делото доказателства се установява, че за място на извършеното нарушение е посочена [улица]. Същевременно от G. координатите на снимката към електронния фиш, доказваща движението на процесното МПС се установява, че мястото на заснемането е [улица]. Разминаването относно обстоятелството дали нарушението е извършено на [улица]или на [улица]е следвало да бъде изяснено по безсъмнен начин. Служебно известно на настоящия касационен състав е наличието на знак, с който въведеното ограничение е именно 80 км/ч, но за период, различен от процесния.

Поради това районният съд е следвало да събере доказателства какво е било ограниченото място на процесния участък - дали е 50 км/ч. за населеното място или пък има друго ограничение, сигнализирано с пътен знак по реда на чл. 21, ал. 2 от ЗДвП.

Неизяснената фактическа обстановка е основание за отмяна на съдебното решение и връщането му за ново разглеждане от друг съдебен състав на СРС. При новото разглеждане следва да се събрат доказателства за относно точното място на извършване на нарушението, както и относно въведеното ограничение на скоростта, като се изиска схема за организация на движението на процесния участък към датата на извършеното нарушение - 29. 09. 2021 г.

Предвид това и на основание чл. 222, ал. 2 от АПК във вр. с чл. 63в, ал. 1 от ЗАНН Административен съд – София град, III-ти касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 3367/ 13. 07. 2023 г., постановено по НАХД № 6304/ 2023 г. по описа на Софийския районен съд, НО, 95-ти състав.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на Софийския районен съд.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.